

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. ^{Ref.}
_{Ser.} 1336

Title: *Kama Vipalla*

1336

1336

one complete

:	:	Karma-vipāka	:	Title
:	:		:	Author
:	:		:	Editor
:	:		:	Year, Vols.
:	:		:	Publisher
1336:	:	Pages 10-29	:	Remarks

इदं वाक्यं परनाशदुतापुरा. तेन पापेन लिप्तोऽसि सदितो जन्म समकं. तत्प्रातः शिवरात्रि
 तंकुरु. वर्षततो द्विजे देहि फलं चैवं दिने प्रति. विवाहय द्विजं चैवं दद्यात् सुरवीरव. अथ
 वाऽवेधेन वंध्यकौष्ठाददस्वेवे. व. तं. अथवा च व्यतीपातेशतं विप्रान् तर्पय. शतार्धं च
 तर्धदध्वं वा विधत्ते च तर्पय. अथवा गो. से. ७५. पवनः. शूद्रजं जन्म संप्राप्य ततो
 ये जन्म निचया. पवनस्य इदं वाक्यं ब्राह्मणी गमनादिदं. दुःखं प्राप्तं च यातुं तत्पुण्यं
 च ईदृशं. विवाहय द्विजं वाथ शतं विप्रान् तर्पय. शतार्धं च तदर्थं वा व्यतीपातवि
 शेषतः. वध्य. धेनुं विप्राय दद्यात्. व. ती. अथवा गो. से. ७६. वरुणः. हेमकारकुले
 जन्मपंच. या. वरुणस्य इदं वाक्यं दूतानां परस्य च. तेनेदं प्राप्तवान् दुःखं माविस्व
 करिष्यसि. गंगाद्वारे प्रयागे वा गंगासागरसं गमे. ब्रह्महामुच्यते पापे मित्रद्रोही न
 मुच्यते. तत्प्रा. कुरु घहरि. फलं वर्षे द्विजे देहि विवाहय द्विजं च अथवा द्वारकाया
 धेनुं दत्त्वा सुरवीरव. अथवा च व्यतीपातेशविप्रान् तर्पय. दक्षिणावस्त्रदानोद्यस्तत
 स्ते सुरवर्माभितं. ७७. निर्वृतः. कांस्यकारकुले जन्म प्राक्तने जन्म निचया. नैर्वृतस्य इदं
 वाक्यं ब्राह्मणी गमनादिक. इदं दुःखं च या प्राप्तं तं कृते पुण्यमाचरे. विवाहय द्विजं

क. वि. क. वाथव्यतीपातेशतं द्विजान्. शतार्धवातदर्धवावस्त्रदानहितः सुरवं. वंध्य. गां दे-
तां. अथ. स्नानमात्रे सुरवीभव. ७. यमः. कुंभका. ततोये. या. यमस्य च
१०. अगम्यागमनाद्भवं. इदं इ. स्वं चयालु. तत्कथं मुच्यते धर्मं. तथापि पावनता
शाय द्विजमेकं विवाहय. हरत्रतं कुरुष्व च फलांचेक दिने प्रति. वर्षाते वध्यको
ष्टात्र गां विप्राय दीयतां. अथवा च व्यतीपाते वित विप्रनर्पय. दश विप्रान्दक्षिण
भिर्वस्त्रदानैर्यथाविधि. अथ. से. ७. अमलः. अमल १०. पंच. या. कोदकारकु-
ले जन्म परस्त्री गमनं ह्युतं. तेन पापेनालिप्तोऽसि सप्तजन्मानुवर्तते. तस्यातकविनाशा-
य विवाहाय द्विजोत्तमं. अथत्वं च व्यतीपातेशतार्धां धरणीसुरान्. तर्पयस्व तदर्ध-
वावस्त्रदानसदक्षिणां. अथवा. तां. ततोत्रे. तयश्च महारस्यवचनं यथा.
अथवा गो. १०. १३. इदं इ. इदस्य वचनं सत्यं रागहारकुले. जन्मनि सप्तमे पापं परदार-
तो नरः. तस्यातकविनाशाय विवाहाय द्विजोत्तमं. अथवा वेधते योगेशतं विप्रा-
न्तर्पय. शतार्धं च तदर्धं वा दक्षिणां दत्तवानतः. अथवा पुष्करतीर्थे स्नानं तस्या-
पमोचनं. अथवा. से. अत्रे सुरवं च ते भावित तस्ते वां कृतं फलं. १०. व्यामउ. गीठ-
कारकुले जन्म तृती. या। व्यामतं च वदत्येवं परस्त्रीहरणं ह्युतं. तेन पापेनालिप्तो

सिद्धिर्नैवैकं विवाहयः शिवरात्रिब्रतं कार्यं सार्धं वर्षे सजागरं चामारात्रिकयायुक्तं फलं
देहि दिनं प्रति वेधते वध्यकोष्ठाच्च धेनुं विप्राय दीयतां अथवा गोसे २ पवनः
रजकस्य कुले जन्म चतुर्थे जन्म नीचया द्विजस्त्री गणादेवं पातकं वास्तिते महत् तेन प
ये सिद्धिर्नैवैकं विवाहयः याज्जीवंतस्तेन पापं पंथांति न संशयः विवाहय द्विजं वाथ
फलं वर्षे दिनं प्रति अंते गां वध्यकोष्ठाच्च वस्त्रालंकारसंयुतं अथवा च व्यतीपाते द
शतर्पयते द्विजान् भोजनं वस्त्रदानं च दक्षिणा हि शुनं तव अथवा गोसे ३ तेजः
चर्मकारकुले जन्म ब्राह्मणी गमनादिवं तेजस्तच्च वदत्येवं शतमे जन्म निचम ब्राह्म
णे न वत्यच्चास्त्री कूपे पातकं तस्तथा तत्पातकं विनाशाय शिवभक्तिं समाचरेत् वि
वाहय द्विजं तोर्वाथ विप्रान् प्रतर्पय पंचविंशदक्षिणाभिः कमंडलुसं वस्त्रकाव्यं व्य
तीपातेथ गां देहि वध्यकोष्ठाद्यथाविधि अथवा गोसे ४ आपः अपां वाक्यमिदं जं
तोः पंच या नटकस्य ब्राह्मणी गमनादिदं त्यक्त्वा विप्रेण सापत्नी पापक्षिं ह्य
तंतया तेन पापेन लिप्ता सिततस्तदुःखमौट्शं तत्पातं य विवाहय द्विजं नारी हेम
मयी देहि सुवर्णमानसस्तथा वाथ विप्रशते वर्षं शतार्धं वेधतेथ वा वध्यं च गोव
तां अथ गोसे ५ धनं तराकास्यकुले जन्म प्राक्त तेन जन्म प्राक्त तेज या हतानी पर
स्यात्र धरित्या वचनं किल तेन मुक्तावसानाशतया शौभज्जने कृतं लिप्ता सिते

क. वि. क.

११

नयापेन व्रतं विष्णोः समावर. विवाहयद्विजं चैवं धेनुं वावध्यकोष्ठतः. वस्त्रा. तां. व्यतीपातेशता धर्वातर्पयस्वद्विजानिह. अथवा गो. से. ८६ रुद्रः. रुद्रस्य. दशमेज. आभीरं जन्मसंप्राप्य द्रुतानां शरीरस्य वै. तेन मुक्त्वा वसुनां शरीरं व्याशौनसा मृत. तेन पापेन दुःस्वप्नं मा विस्वादं करिष्यसि. तस्यातव. व्रतं विष्णोः समावर. शिव रात्रिवाथवध्यकोष्ठात्समानय. देहिविप्राय गोचैव वस्त्रा. तां. व्यतीपातविप्र दशतर्पयस्वयथाविधि. भोजनाच्छादेनैर्न तोयपात्रसमन्वितं. ८७ हरिः. मे यजं जन्मसंप्राप्य पंचमे. हरेर्वाक्यमिदं सत्यं द्रुतानां शरीरस्य च. सोमस्यो गरी च मता. नारी विषेण वै. तस्यात. विवाहयद्विजेन वु. अथवा हे मयी नारी स्त्री लु प्येन धनेन वै. देहिविप्राय पुण्यस्य वै धत्ते च द्विजान् रुद्रः. तर्पय वस्त्रदानैश्च ततः श्रे योऽपि विष्णुति. अथवा. से. ८८ वल्किः. भिक्षुं जन्मसंप्राप्य द्रुतानां शरीरस्य ध. व द्धि वाक्यमिदं संसय. या. योगधारी च तद्रुतानां र्या मुक्तं विषं पुरा. तस्याप. विना शायद्विजं चैवं विवाहय. वर्षया वस्त्रं लं देहिविप्रायां वै दिनं प्रति. अंते गां बध्यको षाच्च वस्त्रालंकारं स्वितां संयुतां. व्यतीपातेशता धर्वातर्पयस्वद्विजोत्तमान् ॥ उपानधौ तव वस्त्राद्ये चोथ गोमति मज्जनात्. ८९ हेरंबः. चांडालं जन्मसंप्रा

११

प्राप्य पंचमे. हतानां शरीरस्य व्रतं नेवन संशयः. हेरंबस्य इदं वाक्यं कुरु पुण्यनिर् तर्. भक्तिं वै वासुदेवस्य व्रतं विष्णोः समावर. वर्षं फलं द्विजातीनां अंते गां देदिनश्च या त. वध्यकोष्ठात्समानीय वस्त्रालंकारं संयुतां. व्यतीपातेशतं विप्राणां शता धर्वा विधत्ते य वा. तर्धकारविश्रादेतर्पयस्वयथाविधि. अथवा. से. ९० शिव. ब्राह्मणं जन्मसंप्राप्य पंचमे जन्मनी च या. शिववाक्यमिदं सत्यं ह्युतं विप्रां गच्छांतं. तेन चंडः स्ववाग्राणी व्र तं विष्णोः समावर. देहिविप्राय फलं विप्रेशतं विप्रान् तर्पय. शता धर्वा व्यतीपाते दक्षिणा वस्त्रदानभिः. वध्यकोष्ठात्समानीय वस्त्रालं. ता. वटाभरणशोभाढ्यां ततस्ते वा क्थितं फलं. शिवरात्रि व्रतं चाथ वर्षं यावत्स जागरं. यामारात्रि क संयुक्तं नैवेद्येन सम न्वितं. अथवा पुष्करे तीरे नर्मदातीरे मज्जनात्. अथवा स्वं प्रभासे च गोमती स्नानतः फलं. ९१ रुद्रः. क्षत्रियं जन्मसंप्राप्य तृती. या. धनलोभेन पापाय विषं दत्तं द्विज स्य च. तेन पापेन विजतो तव दुःस्वप्नं प्रवर्तते. च चां गदोषनाशाय व्यतीपाते थ वै धत्ते. तर्पयस्व शतं विप्रातीर्थं प्रहो शता धर्वा. बध्यकोष्ठाच्च विप्राय वस्त्रा. तां. चेटा दे हि गोचं सदक्षिणा. एकादशी व्रतं कार्यं फलं वर्षं प्रयच्छे. शिवरात्रि व्रतं चाथ वर्षं कुरु स जागरं. पूजारात्रि क ने च चाथ गोमति मज्जनात्. ९२ धनदः. वैश्यं जन्म

क. वि. क. संप्राप्त्यपंचमेजन्मनिचया. दुखमुत्पादितो विप्रतेन ते वो यदुःखिता. तस्या. सवभ
 वसक्तिसमाचर. चारस्वगवांष्टदं वर्षे देयं फलं ददन्. हरेव्रतं कुरुष्याद्वं चांते गां वध्य
 ० वस्त्रा. देहिगां च सदक्षिणां. तर्पयस्वश. व्यतीपातेशतार्धकं. शिवरात्रि
 तंवर्षे विधातेन सजागरं. अथवा. से. पवनः. शरद्रजं जन्म विप्राणां दुःखदानतः.
 पवनस्य इदं वाक्यं पयमेजन्मनीचया. दुःखेनेन शरीरे यशां त्यर्थं तर्पयद्दिना
 न. विधिवद्ध्यते कोष्ठाच्च गां विप्राय दीयतां. वस्त्रा. तां ततस्ते ये सुखं नरु. य
 तीपातेशतं पौर्दंतर्पयस्यद्दिनोत्तमान. दक्षिणा वस्त्रदानाद्यैर्वाथ गोमतिमः ज्ञा
 त. प्रयागे स्नानमात्रेण ततस्ते वां कृतं फलं. ९० वरुणः. देमकारकुले जन्म पंच
 मेजनीचया. वरुणस्य इदं वाक्यं वितलोभेन धातितं. इदं कष्टं च यासं हि शाव्ये वि
 ष्णो व्रतं कुरु. शिवरात्रिं कुरुष्याद्वं चांते गां वध्यकोष्ठतः. वस्त्रा. तां देहिगां च सद
 क्षिणां. विप्रां तर्पयशतं चैव व्यतीपाते तदर्थकं. दक्षिणा वस्त्रदानाद्यैर्वा तितत्पा
 पनाशनं. अथवा पुष्करे तीर्थे वाथ गो. ९१ शतार्धं वा तदर्थं वा फलं देहिद्दिने ह्य
 शिवसक्तियुतं नूनं नैवेद्येन सजागरं. यामारात्रिकं कुर्यावाथ. ९२ मेरुतः. का

स्य कारकुले जन्म सप्तमे जन्म निचया. धनं नीचाद्दिनास्येवन दत्तं तस्यैव पुरा. पुनर्लो
 सेन विप्रस्य शरद्रजं विषदानतः. तत्पात. विप्रां तर्पयपर्वणि. शतं वाथ तदर्थं वा तद
 र्धं वै धत्तेन तु. देहिगां वध्यकोष्ठाच्च वस्त्रा. तां. एकादशी व्रतं वर्षे फलं चैकदिनं प्र
 ति. अथवा सूर्यदेहायां गोमया स्नानमात्रतः. ९३ यमः. कुंभकारकु. यमस्य च. ९४
 तो वातपरस्य च. लोभेन च हतो विप्रस्तेन ते ये फलं ह्यदः. तत्पात. व्रतं विष्णोः समावा
 शिवरात्रि व्रतं वर्षे फलं विप्राय दायतां. उद्यापनं ततः कार्यं गां विप्राय दीयतां. व
 स्त्रा. हेमदक्षिणाया सह. अथवा च व्यतीपातेशतार्धकं. ९५ दक्षिणा वस्त्रदाना
 द्यैस्ततस्ते ये सुखं महत्. ९६ अनलः. अन. या लोहकार. कृतं विप्रस्य धातनं. ध
 नलोभात् तो जातं शरीरे कर्मजं फलं. तत्पात. व्रतं विष्णोः समाचर. वर्षे या वस्तु लं दे
 हिधेनुं वै वध्यकोष्ठतः. वस्त्रालं. बटा. तां. प्राते च ततः सौख्यं अत्रैष्यति मानवः.
 अथ विप्रशतं तर्पय व्यतीपाते तदर्थकं. दक्षिणा वस्त्रदानाद्यैर्वा तितत्पापनाशनं.
 अथवा पुष्करे तीर्थे वाथ गो. ९७ इन्द्रः. राजदारेकु. पंचमे. या. विप्रधातः. ९८
 तं पूर्वलोभेन तदिदं फलं. तथा तं तद्वि विना नारायणप्रभुं. वर्षद्वयं हरे सक्तिं कुरु.
 ९९ फलदायनी. एकादशी व्रतं कार्यं सत्कारात्त्रौ कुजागरं. दिनं प्रति फलं देहि विप्रा

क. वि. क. प्राणाचयथानिधि. अंतेधेनुः प्रदातव्यावध्यकोष्ठात्सदक्षिणा. दाथविप्रशतंतर्प्य
 व्यतीपातेतदर्थकं. तमव्यावाथगोमत्याज्ञानात्यापक्षयोभवेत्. अथवानर्मदाचैव
 पापकर्मप्रमुच्यते. ९२ व्याम. प्राशगांठकुलेजन्मसप्त. व्यामवाक्यामिदंसत्यलोभे
 नैवहोहिजः. तत्कथंयातिदुर्बुद्धेविनाभक्तिंहरस्यव. शिवरात्रिव्रतंकार्यंमत्स्याजा
 गरणेनवा. फलंवर्षेचविप्रायचोतिगांवध्यकोष्ठतः. वस्त्रालं. क्ताव. तां. वाथविप्रश
 तंतर्प्यव्यतीपातेतदर्थकं. दक्षिणाधौतवस्त्राद्यैर्वीथगोम. ९३ पवनः. रजक
 स्यकुले. पंचमे. पवनस्यइदंवाक्यंपरवातः. कृतः पुरा. पापंमेषुनलोभेनतेनतेयेव
 दंकलं. तस्यातकविनाशायदानंविप्रंविवाहय. विकल्यनिजंदीनंपरिधाप्यततःपरं.
 विभोज्यं तोदेहिफलब्राह्मणंवशातत्रयं. वध्यकोष्ठाच्चगांदेहिवस्त्रालंकारसंयुतां.
 सुवर्णदक्षिणंचैवततस्तेयेसुखेतर. व्यतीपातेयविप्राद्यापंचाशत्तुप्रतर्पय. दक्षि
 णावस्त्रदानाद्यैर्वीथगी. ९४ प्रयागवा. १०१ तेजः. चर्मकारकु. दश. यातेजस्तत्रं
 वदत्येवं धनलोभेनतेक्षितं. दत्तोविप्रोमहापापतेनतोयइदंकलं. तस्यात. व्रतंवि
 ष्णोःस. वर्षविप्रेफलंदेयंअंतेगांवध्यकोष्ठतः. वस्त्रा. वृंटा. भूषितां. ततस्तेयेसु
 खंगेहेजन्मनिजन्मनिचथा. व्यतीपातेशतंवाथैतर्पयस्वद्विजोत्तमान्. तदर्थंवे

धते वाथततस्तेयेसुखंननु. पञ्चात्तंपुष्करेतीर्थेवाथगोम. १०२ आपः. नटकु
 पंचमे. अपावाक्य. तेतच्छहतास्त्रीधनलोभतः. तेनकष्टंवागेस्यातंनिमित्तंतथा
 कुतु. वर्षफलंदिजेदेहिव्रतंवैवेष्णवकुतु. जागरंचहरेपूजांव्यतीपातेयवाहिजान्. प
 चविंशद्यथायुक्तादक्षिणावस्त्रदानतः. वध्यकोष्ठाच्चगांदेहिवस्त्रा. तां. अथ
 वा. से. १०३ धधाराउ. तरिकस्यकुलेजन्मपं. धरिण्यास्तुइदंवाक्यंलोभेनब्राह्म
 णोहतः. तयातिपातकंजंतोकरुष्यहरिवासरं. वर्षइयेतदंतेचगांवि. य. वध्य
 काहिजेदेहिवस्त्रा. तां. निरोगताततस्तेयेवाथगो. १०४ रुद्रः. रुद्रस्यच
 इदंवाक्यं तती. आभीरस्यकुजन्मकृतंविप्रस्यवातकं. तयातिपातकं तच्च
 तथिकुतुपूजनं. वासुदेवस्यभक्तित्वंमुच्यसेपापबंधनात्. फलंवर्षेदिजेदेहि
 चांतेगांदेहिवाउवे. वध्यकोष्ठाद्यमानीयततस्तेयेसुखंननु. वस्त्रा. क्तां
 स्नानंवागोमतीजले. तपत्यापुष्करेनाथलभतेफलमीप्सितं. १०५ हरिः. सं
 प्राथमेयजंजन्मचतुर्थे. पा. हरेर्वाक्यमिदंसत्यलोनास्त्रीहतापुरा. तेनपापे
 नतंकष्टंशांत्येविष्णोव्रतंकुतु. ग्रहणेवाव्यतीपातेवेधतेवाशतंदिजान्.
 दक्षिणावस्त्रदानेभ्रतदर्थंवाप्रतर्पय. अथवाहिसुरवीधेनुंबध्यका

क. वि. क. १४
 छाद्विजे विभे. अथ वानर्मदातीरे स्नाने तस्मात्सुखं नतु. १०६ वद्विः. भिक्षु
 जंज. १०७ ध्यतती. या. वद्वे. वाक्यमिदं सत्यं लो न वहते द्विजः. तेन पापेन ते कष्टं
 तत्कथं याति दुर्मते. तथापि कष्टं शान्त्यर्थं व्यतीपातेशतं द्विजान्. शतार्धं वा
 तदार्धं वा तर्पयस्वरविग्रहे. उपानदस्त्रदानेऽप्युपजयन्त्रयथाविधि. धेनुं
 वा वध्यगोष्ठाच्च देहिविप्रेः सुखं तव. अथ वा गो. से. १०९ हेरंबः. संप्राप्य
 जन्मबाडालं तती. या. हेरंबस्य इदं वाक्यं हतानादी च दुर्मते. शरीरपातने
 कष्टे तन्निमित्तं हितः कुरु. वैधते वा व्यतीपातेशतं विप्रान् तर्पय. शतार्धं वा
 तदार्धं वा तीर्थं भूमौ यथाविधि. गां वा वध्यकोष्ठाच्च वस्त्रालंकारसंयुतां. द्वि
 मुखीं हेममयीं च गोवस्त्रां. तां. वटा. १०८ व्यावाथ गो. १०८ शिव उ. संप्रा
 प्य ब्राह्मणं जन्मपंच. शिव वाक्यमिदं सत्यं पुराणे त्रे कृतो चया. अज्ञानेन रतो
 येनऽऽशंसं तथा इदं फलं. तत्पातकविनाशाय देहि नं पनवाजिनः. तर्पयस्व
 वैधते वा द्विजः षोडशकं तथा. दक्षिणा वस्त्रदानाद्योस्तस्ते ये सुखं भवेत्.
 अथ वा वध्यकोष्ठाच्च द्य गोविप्रे च प्रदीयतां. अथ वा गोमती. से. १०९
 रुद्रः. १०९ त्रियं जन्म चासाद्य प्राक्तने जन्म नित्वया. रुद्रस्य च इदं वाक्यं लो

वने धूलि क्षेपणात्. धनं नीतं च विप्रस्य तेन तेन यनेऽसुखं. तत्पा. १०९ त्रि
 षोः समावरं गां ददस्व विप्राय वस्त्रा. तां. वध्यकोष्ठात्समा नीयततो ग्रेतु सुखं
 नतु. ग्रहणे वा व्यतीपाते विप्रा तर्पय षोडश. दद्याद्दस्त्रदानाद्यो वाथ गोमतिम
 ऽज्ञानात्. १०९ धनदः. संप्राप्य वैश्यं जन्मपंचमे. धनदश्च वचस्त्रे दं अज्ञा
 नता कृतं सुखं. न्यूनो नेत्रे हते पूर्वगर्वेणे ह नवारिता. नतत्कर्म प्रणाशाय शतं
 तर्पय भूसुरान्. शतार्धं वा तदार्धं वा व्यतीपाते विशेषतः. दक्षिणा वस्त्र
 दानाद्यो तलस्ते ये सुखं भवतु. वायव्यं फलं विप्रे चैते धेतुं ददस्व वे. वध्य.
 ततस्ते ये सुखं नतु. अथ वा पुष्करे तीर्थे अथ वा गो. ११० पवनः. ११०
 जंज. चतुर्थे. मगाहते तेन तया संहि फलं जनः. पवनस्य इदं वाक्यं नेत्रयत्रं
 तथा कुरु. फलानि देहिविप्रेभ्यो व्यतीपातेशतत्रयं. षष्ठ्यादिकं च विप्राणां त्रि
 शतं तर्पयस्व ये. कार्तिका कृतिका योगे गोमृत्युदधिसंगमे. देहिविप्रा
 य धेनुं वा ततो ग्रेते सुखं नतु. अथ वा पुष्करे तीर्थे प्रयागे नर्मदा जले. ११२ ॥
 वरुणः. कुंभकोरकुले जन्मपंचमे. लोचने वं वयित्वा च हतं द्विजस्य च त
 त्यातं. शतं तर्पय भूसुरान्. वैधते वा व्यतीपातेशतार्धं वा तदार्धं वा
 थ फलं द्विजेभ्यो त्र वर्षं यावदि नं प्रति. वाते गां च दिनं प्रति. वांते गाव. वस्त्रा.

क. वि. क. घंटा द्वां दमशं गीसदक्षिणा. शिवरात्रि व्रतं चाथ सार्धं वर्षं सजागरं. यामारात्रि
 कसंयुक्ते ततो भवति वांछितं. भूताष्टमी व्रतं चाथ वर्षं कुरु निरंतरं. अथवा पापमुत्था
 र्थं गोमत्याः स्नानतः सुखं ११३ नैर्ऋतिः. काले तेहमकारस्य सदा नैर्ऋतस्य द
 दं वाक्यं महापातकजं फलं. न त्रेहं वयि चाप्नुस्वर्गं विप्रस्य चारितं. तेनाशं वाक्षु
 षंडः स्वविषादं माकुरुष्यसि. तत्पातं व्यतीपातेथ वै धृते. पंचाशत्तु द्विजानत्र तपे
 यस्व सदक्षिणान्. बध्य. वगां. तां। तेन ते ये सुखं वाक्थं च्यं वाथ गो. ११४ य
 मः. कोस्य कारकुले जन्म सप्त. यमस्य वचनां चैव गमिते स्नानतो बके. उष्णाद
 केन क्षिप्तेना तेन तोडः स्वमी दृशं. बालत्वे नाद्रुवं मापं नयाति निश्चये नवे. ओ
 षधं लोचनं देहि दीयतां ब्राह्मणाय वै. व्यतीपातेथ विप्राणां शतं वाथ वा
 तार्धकं. तर्पय स्वाथ धेनुं वा देहि विप्रैः सदक्षिणां. वस्त्रा. वाथ गो. सच. गंगा
 यां धेनुदानेन निःपापं च भविष्यति. ११५ अनलः. कुंभकारक्ष. पंच. अनल
 स्य दं वाक्यं हते वै मगलोचने. तेन पापेन ते वात्र वर्तते नयने सुखं. तस्या. धेनु
 वि. तां। वस्त्रा. दक्षिणा सह एव च. ततो ये ते सुखं नूनं वै धृते द्विजषोडश. उपान
 धौ तव स्त्रैश्च तर्पय स्व सदक्षिणान्. हरिभक्त्या शिवं चाये वाथ गो. अथवा

नर्मदा तीरे स्नानतः पापनाशनं. ११६ इन्द्रः. लोहका. चतुर्थे. लोचने गमिते स्नाना
 तेन ते नयने सुखं. मगस्य बालकस्य वंद्यं द्रव्यं चने यथा. तत्पातं वर्षचारया गोधनं
 अंते वै व. धेनुं विप्राय दापय. वस्त्रा. ततस्ते पातकक्षयः. वै धृते वा व्यतीपाते पंचविं
 शद्विजानतु. दक्षिणा वस्त्रदानेन च तर्पय स्व सुखं तव. अथवा गो. सुखं चाये भविष्य
 ति. ११७ व्यामः. राजद्वारे कुले जन्म पंच. व्यामत. चं वदत्येवं चितो द्विजलोचने. ध
 नलोभान् महापापातेन ते नयने सुखं. तस्या. व्यतीपाते शतद्विजान्. तर्पय स्व शतार्ध
 वातीर्थ भूमौ सुखाय वै. बध्य. वगां विप्रो देहि वाये सुखं तव. ११८ पवनः. प
 वनस्य दं वाक्यं पंच. गोकुलस्य कुले जन्म हतो वै मगलोचने. असुखं लोचने तेन
 व्यतीपाते शतद्विजान्. तर्पय स्व शतार्धं वा तदर्थं तार्धं भूमिषु. अथ वै बध्यकोष्ठा
 च्च गंगा वि. वस्त्रा. ततो ये च महत्सुखं. अथवा. नं कुरुष्य फलदायकं. ११९ तेजः.
 तेजस्त चं वदत्येवं जन्म नि प्राक्तने च या. रजकस्य. हृते ते त्रे मगस्य वै. तेन ते लो
 चने दुःखं तलां धेनुं प्रदीयतां. बध्य. यव. तां। विप्रषोडश कंचे व व्यतीपा
 ते हि तर्पय. अथवा गो. स्नातकैः परिमुच्यसे. १२० आपः. चर्मकार. चतुर्थे.

क० वि० क० नकुरुलाभे प्राणिहृतानि च अजानता उष्णेन वारिणा बाधते न वेन यनासुखं चित
 यास्वहितं जंतो सर्वजं कृषिनिश्चयं व्यतीपाते च पंचाशतर्पयस्व द्विजानुरु० बध्य०
 च्चगोविंदे देहि वाये सुखं तव० अथ वा पुष्करे तीर्थे वाथ गो० त्र० १२१ धरा० ध्या
 यावचनां चेतस्मिन्० लोचने देहते पूर्वे नरकस्य च जन्मनि० मगस्य तेन पापेन
 अन्नतेन यनासुखं० तत्पा० एकादशी० रु० वर्षाते बध्यकोष्ठाच्चगो० या पंचा
 शद्वा व्यतीपाते तर्पयस्व द्विजानुरु० शिवरात्रि व्रतं वर्षं चात्ता वा दक्षिणां० अथ वा गो
 से० १२२ रुद्रः० इयं वाणी च रुद्रस्य चरु० नरीकस्य कुले जन्म विप्रनेत्रे हृतं वया नु
 चिकित्सया इत्थं चात्तेन तेन यनेऽसुखं० फलं विप्राय वर्षं च व्रतं विष्णोः समाचर०
 वर्षाते च व्यतीपाते पंचविंशद्विजोत्तमान्० संतर्प्य बध्य० च्चवस्त्रा० घंटं० टं०
 ततस्ते ये सुखं नतु० अथ वा पुष्करे तीर्थे नर्मदायां विशेषतः० अथ वा गोमती
 स्नानात्प्रागे पातकक्षयः० १२४ हरिः० आभारं जन्मसंप्राप्य पंचमे० हरे
 वाक्यमिदं सत्यं हते विप्रस्य लोचने० अजानेने मगनेत्रे तेन तेन यनेऽसुखं
 ओषधं देहि नेत्राणां व्रतं विष्णोः समाचर० पंचविंशद्व्यतीपाते तर्पयस्व

द्विजानुरु० बध्यको० गोवि० तां० वस्त्रा० घंटं० घंटा० तां० नासुक्तं क्षीयते कर्म वि
 ना गोदाततः कदा० अथ वा पुष्करे तीर्थे गोमत्याः स्नातः सुखं० १२४ वद्विः० जन्मना
 भीरजे पूर्वं हते नेत्रे द्विजस्य वै० वद्विर्वदति वाक्यं हितेन प्राप्तं चेदृशं फलं० ततः पा
 पो घनः प्राप्तं सप्तजन्म हृतं तव० तत्पा० वर्षं विष्णुव्रतं कुरु० दिनं प्रति फलं विप्रेकां
 ते गोबध्य० वस्त्रा० तां० अथ वा च व्यतीपाते पंचाशच्च द्विजोत्तमान्० उपानद्ध
 स्त्रदानं च संतर्प्य ये सुखं तव० अथ वा गोमती नीरे स्नानमात्रेण मुच्यते० १२५
 हरंबः० संप्राप्य मेयजन्म पंच० हरे बने इदं वाक्यं हते विप्रस्य लोचने० तत्कर्म
 णः फलं वै तत्सुखं बुद्धिः फलं तव० तत्पा० फलं वर्षं० तां० अंते धेनुद्विजे द्राय
 बध्य० स्प्रदीयतां० अथ वा च व्यतीपाते शतार्धं द्विजसत्तमः० संतर्प्य वस्त्रदा
 नाद्यैस्ततस्ते ये सुखं नतु० अथ वा नर्मदा तीरे वाथ गोमति मज्जनात्० १२६
 शिव० संप्राप्य ब्राह्मणं जन्म पंचमे जन्म निचया० शिवाय च्चरयं वाणी माता
 पत्या विच्योगतः० इदं दुःखं च याप्तं हि कुरुष्व हरि वासरं० वर्षं चात्तेन तो विप्रेगां दे
 हि द्विजे तथा० अथ वा वैद्यते योगे तर्पया हर्षशतं द्विजान्० दक्षिणा वस्त्रदाना

क० वि० क०

द्यैस्ततो माक्षचबंधनात् शिवरात्रि व्रतं चाथ कुरु वर्षसजागरं अंतैवाथ व्यतीपा
ते तर्पयस्व द्विजान्दश अन्यथा न शिवोक्तं समीचीनमिदं क्रमात् अथ वागो वा १
११० क्षत्रियं ज० पंच० नारीभर्तृ वियोगे च रुद्रस्य वचनं यथा इदं दुःखं च
याज्ञं हि कुरु धर्मं हि मानव तत्प्रा० वर्षचारगोधनं अंतै विप्राय गोदेहि बध्य
कोष्ठादिदानं य० वस्त्रा० तां ततस्ते या त कक्षयः अथवा वै व्यतीपाते षड्विंश
तिचवाडवान् संतर्पयत तो ग्रैवै मोक्षसे पापबंधनात् अथ वा पुष्करे तीर्थे चाथ
गोमति मज्जनात् १११ धनद० वैश्यजन्म० पंचमे० धनदस्य इदं वाक्यं बाल
मातृ वियोगतः यथा प्राप्तमिदं दुःखं तन्नाशय व्रतं कुरु एकादश्याश्च पंचपाते
धेनु विप्राय दापय बध्य कोष्ठात् समानीय व० तां वैधते वा व्यतीपाते पंचाश
च्च महि सुरान् पूजयस्य विधानेन युग्मवस्त्रादिदानतः अथ वा पुष्करे तीर्थे
यवागोमति मज्जनात् ११२ पंचनः रुद्रजन्मसंप्राप्य पतेः पत्नी वियोगतः
पवनस्य इदं वाक्यं तृती० तत्प्रा० वर्षे कुरु हरे व्रतं अथ वै बध्य कोष्ठाच्च धे
नु विप्राय दापय वस्त्रा० घंटा० तां वैधते वा व्य० शतं तर्पय भस्मुरान् अ

थ वा पुष्करे स्नानं ॥ अथ वागो ॥ ११३ वरुणः वरुणस्य इदं वाक्यं देमकारकुले
पुरा जन्मनि सप्तमे नूनं मातृ पुत्र वियोगतः इदं दुःखं च या प्राप्तिं हितं सर्वस्य चिंत
य० येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः तेन तेन शरीरेण ततत्फलं मवाप्नुया
त् तत्प्रा० यत्र तां वै वैष्णवं कुरु वर्षफलं द्विजे देहि चांते धेनु ददास्व वै अथ वा क्य
ग्रहे विप्रान् तर्पयस्व शताह्वकं अथ वागो ॥ ११४ नैर्ऋतिः कांस्थकारु
पंच० नैर्ऋतस्य इदं वाक्यं पितृ पुत्र वियोगतः इदं दुःखं च या प्राप्तिं हि शिवरात्रि व्रतं कुरु
अंतै वै बध्य षाच्च धेनुं विप्राय दापय अथवा च व्यतीपाते पंचाशत्क्षरणी
सुरान् दक्षिणा वस्त्रदानेन ह्यततस्ते ये सुखं किल अथ वागो ॥ ११५ यमः
कुंभकारकुले जन्म पंचमे जन्मनि च या० यमुस्थ च इदं वाक्यं माता पित्रा वियोग
तः इदं फलं च या प्राप्तिं तेन पापेन लपिता तत्प्रा० व्रतं वै वैष्णवं कुरु वर्षे ते च श
तं विप्रान् तर्पयस्व सदक्षिणान् बध्य कोष्ठाच्च वा धेनुं देहि विप्रसदक्षिणा
वैधते वा व्यतीपाते पंचाशच्च द्विजोत्तमान् संतर्प्य वाथ गोमत्यां स्नानमा
त्रेण ते सुखं ११६ अनलः सोहका० सप्तमे० अनलस्य इदं वाक्यं पते प
त्नी वियोगतः तत्कर्मणः फलं चैतत्तत्तां तै शिव पूजनं वर्षा तु धेनु दाना

क. वि. क.

तेसुखंभवतिमानवः वेधतेच० तपंचाशच्चधरासुरान् तीर्थभूमौतदर्धवा
दक्षिणावस्त्रदानतः० अथवायु० अथवागो० त्र० १३४ इदं० राजद्वरेकुलेज
नसप्त० इद्रस्य० वर्षंतेभीर्यावियोगतः० इदंफलं चयाप्राप्तं हि कुरुमहरि
वासरं० वर्षंतेबध्यकोष्ठाच्चगंविप्रायप्रदापय० दक्षिणावस्त्रदानाद्येतत्
स्तेयेसुखंनतु० अथवायुपु० अथवागो० त्र० १३५ व्योमः० चर्मकार० च
तुर्थ० व्योमतच्चवदत्येवंयेतः० कांतावियोगतः० इदं० स्वचयासंहिन्नतंवेवै०
वर्षंतेचद्विजेधेनुंदेहिबध्य० वस्त्रालं० कांघं० तां० वेधतेवाव्यतीपातेपंचा
शतद्विजोत्तमान्० तर्पयस्ववस्त्रदानैरथगो० त्र० १३६ पवनस्य० नटकस्य
कु० पंचमेज० पवनस्यइ० बहूनां वियोगतः० यामघातसंस्ततस्तेनइदं० स्वप्र
वर्तते० तस्यात० व्रतंविष्णोः० कुरुष्वै० वर्षंतेबध्य० चगंविप्रायदापय० व
स्त्रा० कांघं० वेधतेवाव्यतीपाते० शतंतर्पयस्वसुरान्० शतार्धंतीर्थभूमौ
वावाथगो० त्र० गंगातीर्थेधवानूनं पापमुक्तिर्नसंशयः० १३७ तेजः० तस्मिन्
स्यकु० पंचमे० तेजस्तच्चवदत्येवंमातृपुत्रावियोगतः० इदं० स्वचयासंहि
तिशिवरात्रिव्रतंकुरु० फलंवर्षद्विजेदेहिगंवेवध्यकाष्ठतः० दक्षिणाव

स्त्रयुक्तं च घंटाभरणभूषितां स्वर्त्मङ्गीरुथ० शंततोयैवेसुखंतव० अ
वागोव्य० से० अथवापुष्करतीर्थेततोयैवेसुखंतव० १३८ आपः० आभीरस्य
कु० सप्त० अपांवाक्यमिदं सत्यं कांतकाता वियोगतः० इदंतेपातकंधोरंतनोर
सीसकष्टकं० तस्या० भूताष्टमीव्रतंकुरु० विष्णाव्रतंचवर्षदिफलंदेहिदिनं
प्रति० बध्यकोष्ठाच्चगंविप्रेवस्त्रालंकारसंयुतां० अथवावेधतेविप्रापंचाशद्वै
प्रतर्पय० दक्षिणावस्त्रदानाद्येस्ततस्तेयेसुखंमहत्० अथवागोमतीतीरे
स्नानात्पातकक्षयः० १३९ धरा० संप्राप्य० मेयजंजन्मपंचमे० धरायावाक्य
मेतद्यमातापत्यार्विगतः० इदं० स्वत्वयासंहितकाल्यैचव्रतंकुरु० एकादशीच
वर्षंतेगंविप्रायदापय० वस्त्रालंकारसंसृतांततस्तेयेसुखंनतु० अथोविप्रा
न्यतीपातेदक्षिणावस्त्रदानतः० तर्पयस्वविधानेनवाथगोम० त्र० अथवापु
ष्करतीर्थेस्नानाद्यैः सुखमीप्सितं० १४० रुद्रः० भिलजंजन्मसंप्राप्यतृतीये
जन्मनिचया० रुद्रस्यवचनंयेतन्यतेः पत्नीवियोगतः० इदं० स्वचयासंहि
नपापेनविश्रयात्० वेष्णावंचव्रतंकार्यं वर्षंतेधेनुदानतः० बध्यकोष्ठाचधे

क. वि० क. नुंवेते अथेय सुखं किल. अथवाथ पतीतीरे गोमत्याः स्नानमात्रतः. पाप
 क्षयो भवेत्तेन ततस्ते सुखमीक्षितं १४१ हरिः. चांडाकं जन्मसंप्राप्य चतु
 हरेर्वाक्यमिदं सम्यक्पितृपुत्रवियोगतः. दुःखं प्राप्तविभो नूनं भूताष्टमी
 व्रतं कुरु. वर्षं फलं च विप्राय अंते गां च प्रदीयतां. बध्यकोष्ठात्तताग्रे यो वै
 धत्ते चरवियहे. तर्पस्व कर्मणे वससप्तसप्तदिना किल. अथवा पुष्करतीर्थे
 गोमत्याः कार्तिके दिने. अथवा तयती स्नानात्ततस्ते ये सुखं नतु. १४२ वद्विः
 भारवाहकु० पंच० वद्वेवी० त्वं पत्नीकांता वियोगतः. इदं दुःखं च शांत्येव वि
 वरात्रि व्रतं कुरु. अष्टं विप्रे फलं देहि चांते अक्षयहे द्विजान्. तर्पयस्व शतं
 चार्धदक्षिणा वस्त्रदानतः. व० धेनुं ददस्वाथ सह क्षिणं. वस्त्रा० तां नतो
 त्रैवे सुखं नहत्. अथवा गोमती स्नानात्ततः पापैः प्रमुच्यते. अथवा पुष्को
 तीर्थे स्नानतः सुखमीक्षितं. १४३ हेरंबः. अर्जुनं पंचमे. हेरंबस्य इदं
 वाक्यं अपत्यां व वियोगतः. इदं दुःखं च यासेति शांत्ये वैष्णवं कुडा व्रतं
 नित्यं फलं देहि वपे विप्रे प्रदीयतां. शतं विप्रान् व्यतीपाते तर्पयस्व तद्

ध्वं कं. विधिबद्धारवि यासे वस्त्रदाने श्वपूजितं. अथ न्वं व्यतीपाते तर्पयस्व धे
 नुं वि० तां. वस्त्रा० तां ततस्ते ये सुखं महत्. १४४ हेरंबः. वाडवं जन्मसंप्राप्य व
 दुःखं लुप्य वियोगतः. पंचमे जन्म निःसम्यक् हेरंबस्य इदं मतः. तस्या० य विष्णु
 भक्त्या व्रतं कुरु. महेशस्य व्रतं वर्षं चांते गां देहि वाडवे. वध्य० य वस्त्रा० तां
 घटा० तां दक्षिणया वसंयुतां. अयने चोत्तरे विप्रान् शतं वाय शताध्वं कं. द
 क्षिणा वस्त्रदाने श्वततस्ते ये सुखं नतु. अथवा पु० गोमत्या मज्जनात् सुखं १४५
 वद्विः. क्षत्रियं० पंच०। मारिता वै नरास्त्रीभि विषपातकृतस्त्वया. आत्म
 ना च इह प्राप्तं वद्वि वाक्यं न संशयः. तस्या० व्रतं विष्णोः समाचर. व्यतीपाते य
 वा देहि वध्यकोष्ठाच्च मानव. वस्त्रा० तां ततो ये ते सुखं नतु. अथवा च व्यती
 पाते पंचाशच्च द्विजोत्तमान्. तर्पयस्व विधानेन ततो ये सुखमीक्षितं. अथवा
 गोमती० से। १४६ हरिः. वैश्यजं पंच०. हरिर्वदति वाक्यं हियुगपन्नग
 घातनात्. अज्ञानत हतं नूनं पातकं यत्कृतं महत्. हरे व्रतं त्वया कार्यं फलं
 विप्रे दिने प्रति. वध्य० य व० तां दक्षिणा वस्त्रदानेन ततस्ते ये शशं वकल

क. किं क. अथवाचव्यतीपाते पंचाशतर्पयाद्विज्ञानं. दक्षिणावस्त्रदानेऽथ ततस्ते हि शि
 वं नतु. अथवा पुष्क. गोमत्यां स्नानतः सुखं. १४७ रुद्रः. महेशस्य इदं वा
 क्यं पंच०। मूद्रजं जन्मसंप्राप्य युगपज्जीवघातनं. इदं दुःस्वचयासंहिदुः
 खं वैष्णवव्रतं. अरुघ्नाद्यंततो गांच वध्य कोष्ठाद्विज्ञाय वै वस्त्रा० काद्ये०।
 अथवा वैधते योगेशतं विप्रान्प्रतर्पय. अथवा नर्मदातीरे पुष्करे लोकापाव
 ने। गोमती स्नानतो वाथ सर्वपापैः प्रमुच्यते. १४८ धरा. हेमकारकु० ततो
 ये०। धरातचं वदं त्येवं हता वै जंतवः पुरा. बहवः कालकर्तव्यं ते न ते दुःखमी
 दृशं. तस्मात् गोमत्या मज्जनं कुरु वाथ विप्रे फलं देहि वषाते च कोष्ठा
 तः वस्त्रा० कां गां विप्राय दापय. अथवा वैधते योगेशतं पंचस्वद्विज्ञानश
 तं. पंचाशद्वाच्यतीपाते पंचविंशरविग्रहे. ततस्ते ये सुखं जंतो माविषा
 दं करिष्यसि. १४९ आपः. कुंभकारकु० पंच०। आपस्तचं वदं त्येवं ह
 ता वै जंतु बुकस्त्वया. जीवघाते न ते दुःखं माविषादं करिष्यसि. परराता ना
 नीता नितकथं पातकं जेत. व्रतं कुरु मदेशस्य वर्षांते वध्य कोष्ठतः०

वस्त्रा० गां विप्राय दापय. अथवा कर्क ग्रहे चेहि पंचाशद्यद्विज्ञातमान. द
 क्षिणावस्त्रदानाद्यैतर्पयस्व सुखं तव. अथवा गोमती स्नानात्. १५०
 तेजः. कुंभका० पंच० तेजस्तचं वदं त्येवं जीवघातः कृता पुरा. यमं कालं भवं
 पापं कलितं ते धुना किलः तस्या० व्रतं विष्णोः समाचर. अष्टांते चैव गां दे
 हि व्यतीपाते द्विज्ञातये. वध्य० तां तर्पयित्वा द्विज्ञानं चो वस्त्रादानेः सद
 क्षिणेः. अथवा नर्मदातीरे पुष्करे वा विशेषतः. गोमती नीरसं गेन स्ना
 नतः पापमोचनं. १५१ पवनः. ओं हकारकु० चतु० पवनस्य इदं वाक्यं
 युगपत्यातकं कृतं. जीवघातः कृतं पूर्वं ते न दंप्राप्य ते फलं. कुरु विष्णो
 व्रतं नूनं वर्षद्वयं ददस्फलं. देहि धेनुं ततो विप्रे वध्य काष्ठाद्यथाविधि
 अर्कग्रहे दिने विप्रान्यं वा शच्च पतर्पय. स्नानं च पुष्करे तीर्थे नर्मदायां
 विशेषतः. अथवा गो० से। १५२ व्योमा राजजहारे कु० पंच०। व्योमत
 चेवं दत्येव युगपद्वाल घातनात्. इदं दुःस्वचयाप्तं हि मातस्य चिंतया
 सुखं. वर्षद्वयं व्रतं विष्णोः कुनु धाय विमोचनं. अंते गां देहि विप्राय वध्य
 कोष्ठाद्यथाविधि. वाथ वर्षे वरानूनं पंचाशच्चरविग्रहे. तर्पयस्व विधा

क. वि. क.

नेन सुखं ते ये सनातनं. अथवा गो० से। १५३ इन्द्रः. गच्छकारकु० पंच.
इन्द्रस्य वचनं चैतद्युगपज्जीवधातनात्. इदं ते हृदये दुःखं तन्निमित्तं कु
रुष्वे. शिवरात्रि व्रतं चैव शिवभक्तिं विधानतः. ततस्त्वं बध्य कोष्ठाच्च
देहि विप्राय धेनुं कं. वस्त्रा लंकारसंयुक्तं ततो ग्रहि महत्सुखं. वर्षफलं
द्विजे देहि शतार्धं वेधते द्विजान्. तर्पयस्व विधानेन व्यतीपाते ततः सु
खं. अथवा पुष्क० गो० त्र. १५४ अनलः. रजकस्य० चतुर्थे अन
लस्य इदं वाक्यं परधातः. हृत्तस्त्वया. हतानि बालकान्येवं ते न तेडः
स्वमी दृशं. अष्टमी भूतनक्तं च कुरु च पापहं व्रतं. तर्पयस्व शतं विप्रा
न् व्यतीपाते यवे धते. गच्छ धेहि विधानेन बध्य कोष्ठा द्विजोत्तमे. २
कादश व्रतं चाथ कुरु ऋग्रे सुखं तव. अथवा गोमती तीरे स्नानं वः सुख
मीप्सितं. अथवा पुष्करे तीर्थे स्नानमात्रेण वै सुखं. १५५ यमः. चर्म
का० तृती०। यमस्य वचनं चैव युगपज्जीवधातनात्. हृदये ते मह
दुःखं तन्नाशय व्रतं कुरु. एकादशी सुखं ह्यग्रे वर्षाते बध्य कोष्ठतः.

देहि विप्राय धेनुं वै वस्त्रा लंकारसंयुता. व्यतीपाते शतार्धं च तर्पयस्व य
थाविधि. अथत्वं पुष्करे तीर्थे गोमत्यां चाविशेषतः. अथवा सूर्यदेहायां
स्नानमात्रेणैव सुखं. १५६ नैऋतिः. तरकस्य कु० सप्त० हतानि मृगवा
कानि ते न मे हृदये सुखं. तस्या० व्रजं विष्णोः समावर. तर्पयस्व च ग्रहणे
शतार्धं वाडवाननु. बध्य कोष्ठाच्च विप्राय द्यो दुं देहि द्विजोत्तमे. व्यतीपा
ते दश विप्रां तर्पयस्व यथाविधि. दक्षिणावत्प्रदानोद्येस्ततस्ते ग्रे
सुखं क्षयः. अथवा पुष्क० अथवा गो० त्र. १५७ वरुणः. तरीकस्य कु० व
तुनकरुण० युगपज्जीवधातनं. इदं दुःखं च याप्तं हि शिवरात्रि व्रतं कुरु. व
र्षाते च व्यतीपाते तर्पयस्व द्विजां दश. उपानदं स्त्रदाते श्र पूजयस्व यथा
विधि. बध्य का० वस्त्रा० तां० घंटा० ध्यात प्रस्ते ग्रे सुखं महत्. अथ
वा गो० से। १५८ पवनः. आसीरस्य कु० पंच० हतानि पशुबालानि ते
न ते हृदये सुखं. शिवरात्रि व्रतं वर्षफलं विप्रे दिनं प्रति. वर्षाते वैव

क. वि. क. गोदेहि बध्य गोष्ठाच्च वाडवे. वस्त्रा लंकार संयुक्तो ततो ग्रामे सुखं तव. अ
अथवा गोमती नीरे प्रयागे पुष्करे नतु. स्नान मात्रि पापं ते दिवानाथोय
थातमः. १५९ धनदः. संप्राप्य मेयं जं जन्म चतुर्थे जन्म निचया. धनदस्य
इदं वाक्यं जीवघातकृतः पुरा. तेन पापेन तडः खं ब्रतं विष्णोः कुरुष्व वै.
वर्षद्वयं फलं देहि वांते धेनुं द्विजोत्तमे. बध्य कोष्ठाच्च सौरव्याय वस्त्रा
लंकार संयुक्तो. वैधते वाव्यतीपाते पंचाशद्वा नतु. सतर्प्य वाय गो
मत्या स्नानतः पाप मार्जनं. १६० रुद्रः. भिक्षु जं जन्म संप्राप्य सप्तमे जन्म नि
चया. हता वै जंतु सायश्चित्त तेन ते सुखमीदृशं. तत्पा. वै वैष्णो. रु. फलं
विप्राय वै देहि वर्षे एकं दिनं प्रति. बध्य को. तां. वैधते वाव्यतीपाते शतार्धं द्विज
सत्तमान्. तर्पय स्ववस्त्रदानैः कृष्ण पूजां कुतुष्व वै. गोमत्याः स्नान मात्रे सर्व
पापैः प्रमुच्यसे. १६१ शिव. चोडा लंज. पंच. शिव वाक्यं च तत्सम्यक् जंतु
जीवहता निच. हतानि मृगवाकानि तस्तेऽग्रे सुखमीदृशं. तत्पा. विष्णोर्वै
तं कुतुष्व वै. वर्षद्वयं फलं देहि वाडवे हि दिनं प्रति. बध्य. तां. घंटा ११. ततस्ते

वाकितं फलं. अथवा पापनाशश्च गोमती स्नान मात्रतः. १६२ शिव. संप्राप्य ब्राम्
णं जन्म यतु. शिवाया वचनं नूनं विप्राणां फलचौर्यता. इदं ते मानुषं डः खं वि
पादं माकरिष्यसि. तत्पा. व्यतीपाते यवैधते. देहि फलं सहस्रं हि शतं वि
प्रान्मृतर्पय. बध्य. गोविप्रे वस्त्रा. तां. घंटा. १०. दक्षिणा सहस्रं च वर
रेत्रं तं कुरुष्व. ततस्ते वा कितं फलं. प्रयागे वा प्रभासे वा तपत्या पुष्करे
थवा. अथवा गोमती. से. १६३ रुद्रः. क्षत्रियं जन्म संप्राप्य पंच. रुद्र
स्य वचनं चैत चौरितानि फलानि वै. विप्रस्य तेन पापेन डः खं ते मानसे ध्रुवं
तत्पा. व्यतीपाते यवैधते. तर्पय स्वशतं विप्रानुपान द्दस्त्रदानतः. फल
निदे हि विप्रैः सहस्रं च सदक्षिणा. शिवरात्रि ब्रतं वर्षे गोविप्राय दीयतां.
बध्य कोष्ठात्ततो ग्रामे फलं नवति मानव. अथवा गोमती नीरे स्नानतो वां कि
तं फलं. १६४ वैश्यं जं. तृती. धनद. चौरितानि फलानि वै. विप्रस्य ते
न पापेन डः खं यास्यति मानसे. पापनाशाय विप्राय फलं देहि दिनं प्रति.
शिव. तं वर्षद्वयं गंगा बध्य कोष्ठतः. स्वर्त्म शं गीरुष्य रवुरीता म्रपक्षींस

क० वि० क० दक्षिणां ततो ये हि फलं भावि जंतो मनसि वां कृतं वेधते वा व्यतीपातेशला
 विप्रान्नपतर्पय दक्षिणा वस्त्रदानेऽप्युचरे स्नानमात्रतः अथवा गो० से०
 १६५ पवनः विप्रफला निनीतानि नंदितं द्रविणं ततः पवनस्य रदं वाक्यं
 पुराजन्म निश्चजे तेनैव पातकां वेतुः स्वमनसि वर्तते तस्या० व्यतीपाते
 शतत्रयं पञ्चद्विकं फलं देहि विप्राय च सदक्षिणं उपानहस्य दानेन ततः
 स्तेत्रेभिर्वां कृतं वेधते वा व्य० पंचाशच्च द्विजोत्तमान् तर्पय स्वविधानेन
 ततस्ते फलमीप्सितं पंचदशरवित्रासे धेनुं वा बध्य कोष्ठतः अथवा गो०
 से० १६६ वरुणः हेमकार पंच० विप्रफला निनीतानि नंदितं द्रुमकंततः
 वरुण० ततस्ते मानसे सुखं तत्पातं तं विष्णोः समावर वर्षसार्धं फलं
 देहि अंते गां बध्य कोष्ठतः वस्त्रा० तां देहि विप्राय वैवं च यथा ये हिम
 नीप्सा तं वेधते वा व्यतीपाते पंचविंश द्विजानिह तर्पय स्वविधानेन तप
 त्यां स्नानमात्रतः अथवा गो० से० १६७ नैर्ऋतः कांस्थका० सप्त० नैर्ऋ

तस्य रदं वाक्यं चौरितानि फलानि च विप्राणां तेन पापेन दुःखं दुःखं हि
 तव चेतसि तस्या० व्रतां वैवै० वर्षद्वयफलं देहि अंते गां व० वस्त्रा० तां
 वेधते० पंचाशच्च द्विजोत्तमान् तर्पय स्वविधानेन वायव्यो० त० १६८
 यमः कुंभका० पंचमे० चौरितानि फलान्येवं विप्राणां यमवाक्यतः
 तस्य फलं ददं प्राप्तं मा विषादं करिष्यसि तस्मा० वैष्णवं कुरु वर्षद्व
 यं द्विजे चैवं धेनुकोष्ठात्समानय वस्त्रा० तां सूर्य आसेत तो ये हि पञ्चा
 शच्च द्विजानतु तर्पय हस्त्रदानाद्यैस्ततस्ते ये फलं तथा शिवरात्रि
 तं वर्षं व्यती द्विजान् यथा तर्पय स्वविधानेन ततस्ते वां कृतं फलं अथ
 वा गो० १६९ अनलः लोहका० पंच० चौरितानि फलान्येवं विप्रस्य अ
 निलो वदेत् तस्या० भूताष्टमी व्रतं कुरु वर्षं फलं द्विजे नित्यं चांते गां व०
 तः १७० तां सूर्य पर्वणि विप्रांश्च पंचाशच्च प्रतर्पय पूजय स्वविधाने
 न दक्षिणा वस्त्रदानतः शक्तियुक्ते यदा पूज्या स्त तस्ते वां कृतं फलं ॥

क०वि०क० ततः पुष्करेतीर्थे च गोमत्याः स्नानमात्रतः १७०। इन्द्रः राजद्वारे ० वच०।
 इन्द्रस्य च रदं वाक्यं हतं फलं यवात्परा तेन ते मानसे पीडा माविषादं करि
 ष्यसि ॥ तथा पिपापनाशाय फलं वर्षे द्विजाय वै ॥ विष्णुभक्तिं यमारभ्य कु
 रुष्व हरिवासरं ॥ वर्षभक्तिं महेशस्य शिवभक्तो सुरवंतव ॥ बध्यकोष्ठा
 च गंधे हि हेमदक्षिणया सह ॥ वस्त्रा ० शतार्धे द्विजसत्तमान् संत
 र्पय सुरवंते ॥ त्रेवाय गो ० त्र १७१ व्योम ० गोकुलस्य ० सप्त ०। हतानि
 तीर्थं भूमौ च फलानि ब्राह्मणस्य च ॥ अत्र नीनिदतां वै तेन ते फलमीष्ट
 शं ॥ व्योमतं च वदत्येवं शंभना चरितं च या ॥ तत्पा ० फलं वर्षे द्विजमनां
 बध्यकोष्ठाच्च धेनुं च वस्त्रा ०। विप्राय दक्षिणां देहित तस्ते फलमी
 षितं ॥ ततो रविग्रहे च हि पंचाशच्च द्विजोत्तमान् वस्त्रदानादिभिस्त
 र्प्य वाय गो ० त्र १७२ पवनः ॥ रजकस्य ० प्राक्तने जन्म निचया ॥ द्वि
 हता द्विजफलात्पेवं वाणीयं च नस्य च ॥ तेन ते मानसे दुःखं मावि

षादं करिष्यसि ॥ तत्पा ० वर्षं फलं द्विजाय वै ॥ एकादशी व्रतं कार्यं वाते धेनुं
 द्विजस्य च ॥ वस्त्रा ० देहि दक्षिणया सह ॥ रविग्रहे शतं विप्रान् प्रतर्पय य
 थाविधि ॥ वस्त्रदानं शतार्धं वा तीर्थं भूमौ तदर्थकं ॥ अथ वा पुष्करे तीर्थे
 वाय गो ० त्र १७३ तेजः ॥ चर्मकार ० प्राक्तने जन्म निचया ॥ तेजस्य च रदं
 वाक्यं चौरिता निफलानि वै ॥ तेन ते मानसे दुःखं विषादं मावृथा कुतः
 तिस्यात् ॥ महेशस्य च पूजनं ॥ वर्षद्वयं फलं देहि चांते गां बध्यकोष्ठतः
 वस्त्रा ० ततस्ते वां कृतं फलं ॥ ततो ये वै धते योगेशतार्धे द्विजसत्तमा
 न् ॥ तर्पय स्वद्विधानेन व्यतीपाते द्विजान् दश ॥ ततो त्रे गोमती तीरे स्ना
 नात्सद्यः फलं तव ॥ १७४ आपः ॥ नटकस्य कुतुंके ॥ सप्त ०। हतं फलं
 च यत्पूर्वं अयां वाक्यमिदं स्फुटं ॥ तेन ते मानसे दुःखं माविषादं क
 रिष्यसि ॥ तत्पा ० फलं विप्राय वत्सरं ॥ दीयतां बध्यकोष्ठाच्च व० तां
 चंटाभरणयुक्तां च अंते गोमति मज्जनात् ॥ रविग्रहे द्विजा मुख्या
 स्तर्पय स्वशतार्धकं ॥ तदर्थं वा व्यतीपाते वस्त्रदानादिभिः क

क. कि. क.

अंतैवै सोमलिंगेन सरस्वत्या विमज्जनात्. १७५ धरा. तरीकस्यकुः
पंच०। नीचाविप्रेफला न्येवं नदत्ता निचतस्यैव धरातचंवदत्येवं तेन
तेमानसेऽसुखं. तस्यात्० व्रतं विष्णोः समावापि वर्षद्वयं फलं विप्रेण
वैव०। अंतैवै धरते विप्राशतार्धं तर्पयस्व वै. तदध्वं तीर्थं भूमौ च द
क्षिणावस्त्रयोगतः. अथवा गो० से। १७६ रुद्रः. आतीरस्यकु० पं
चमे०। इयं वाणी च रुद्रस्य हृता निफलकांक्षिभिः. तेन ते मानसे
दुःखं संचितं प्राक्तनेततः. तत्कर्मबंधनाशाय व्रतं महेश्वरं कुरु. फलानि दे
हि विप्रेभ्यो व्यतीपाते धेवै धरते. शतानि पंचवर्षाते धेनुं देहि द्विजोत्तमे. व
ध्यकोष्ठात्समा० तां. अंतैवै व्यतीपाते पंचविंशति द्विजोत्तमान्. तर्पयस्व
ततः सौख्यं अथवा गो० त्र. १७७ हरिः. हरेर्वाक्यमिदं सत्यं चतुर्थे०। मेष
जं जन्मसंप्राप्य चोरिता निफला निवै. तेन ते मानसे दुःखं माविषादं करि
ष्यसि. तत्पात० व्यतीपातेशतं द्विजान्. तर्पयस्व शतार्धं तदध्वं तीर्थं
भूमिषु. वर्षं फलं द्विजे देहि चांतेगां वध्यकोष्ठतः. वस्त्रा० तां फलं

ते येशभं ननु. अंतैवा गोम० से। १७८ बद्धिः. भिक्षुजं जन्मसंप्राप्य
स०। वद्धे वाक्यमिदं सम्यक् विप्रस्य फलं चौर्यतः. तेन पापेन दुःखी
च मानसे ते सुखं तव. तस्या० हरिर्भक्तिं समाचरे. वर्षं फलं च विप्राय
चांते धेनुं द्विजातये. वध्य० तां। अथैवै व्यतीपाते पंचाशद्भरणी
सुखान्. संतर्प्य वस्त्रदानाद्यैः फलं वाग्रे भिक्षां कृतं. अथैवै नर्म
दायां च गोमत्याः स्नातः फलं. १७९ हेरुंबः. चांशालं जन्मसंप्राप्य
चतु० फलानि ब्राह्मणानां च व्यतीपाते हृतस्य च. तेन पापेन ते दुःखं
वर्तते मानसे धुना. तस्या० हरिर्भक्तिं समाचरे. साह्र्यं वर्षं फलं देहि चां
तेगां वध्यकोष्ठतः. अथैवै च व्यतीपाते दशविप्रान् प्रतर्पय. ततस्ते
वा कृतं चाग्रे वाथ गो० त्र। अथवा पुष्करे तीर्थे ततस्ते वा कृतं फलं
१८० रसना। हरिः. जन्मसंप्राप्य विप्रस्य दशमे जन्म निचयं। ह
रेर्वाक्यमिदं सत्यं महापापभयं फलं. मारापितं पुराग्रामं धादुषा

क. वि०

क्येन जिह्वा तेन पापेन तेऽः खं जिह्वा वर्धते धुना तस्या त० व्य
तीपातेशतं द्विजान् तर्पयस्व विधा तेन व्रतं विष्णोः समावर वर्ष
द्वयं फलं देहि ब्राह्मणा नो दिनं प्रति वद पारगते देया धनुर्वेव
ध्यकोष्ठतः अग्रे विप्रशतं सार्धं तर्पयस्व रविग्रहे । शिवरात्रि
तं कृत्वा भूताष्टमी व्रतं कुरु । अथ वा गो० से० १८१ रुद्रः संप्राप्य
क्षत्रियं जन्म सप्त० जिह्वा दोषेण वै पूर्व विप्रो मारापितः किल त
स्या० विष्णु भक्तिं विना भुवि । एकादशी व्रतं वर्षं कुरु पापप्रणाश
नं तर्पयस्व शतं विप्रा शतार्धं तीर्थभूमिषु दक्षिणा वस्त्रदा
नाद्यै याति प्रांते च पातकं अग्रे वै वध्यकोष्ठाच्च धेनुं विप्राय दी
यतां वस्त्रा० हेमदक्षिणया सह अग्रे वै याति तस्या पंप्रयागे मा
धमं जनात् अथ वा गो० से० १८२ चंडी ३० संप्राप्या वै शयजं
न पंच० मारापितस्त्वया देशो ते न दोष पुराधम चंडीवाक्यमिदं स
त्यं तेन ते जिह्वा सुखं तस्या० तर्पयस्व शतं द्विजान् रविग्रहे च स

मा तो तीर्थभूमौ शतार्धिकं एकादशी व्रतं वर्षं फलं विप्रैर्दत्तं प्र
ति ददस्व ब्राह्मणे धेनुं वध्यकोष्ठाच्च विग्रहे वस्त्रा० भूता० ती०
शिवरात्रि व्रतं वर्षं भूताष्टमी नतः सुखं प्रयागे वा प्रसासे वा पुष्कर
स्तातः सुखं अग्रे वै गोतमी स्नानादेहि विप्रेभ्यः सो जन् १८३ रुद्र
शरद्रजं जन्म संप्राप्य अष्टमे ज० पुरा मारापिता मा शिखरी कवचं न
चया ततः किं तत्कथं याति विना भक्तिं शिवस्य च शिव व्रतं हरेर्वा
थ कुरु चाष्टं सुखाय वै वध्यकोष्ठाच्च धेनुं हेमशतं गयया विधि अग्रे वा
विप्रप्रशं तीर्थशतार्धं च रविग्रहे दक्षिणा वस्त्रदानेन प्रयागे गो
मती जले ततस्ते ये भावि सौख्यं सर्वपापैः प्रमुच्यसे १८४ अन
ल ३० अनल स्याद्दं वा कं पष्ठे वै जन्म निवया मारापिता महापाप
जिह्वा दोषेण सुसुराः तेन पापेन तेऽः खं जिह्वा वर्धते धुना तस्या व्र
तं वि० वर । वर्षं यावत्फलं विप्रे दीयतां वै दिनं प्रति वध्यकोष्ठा० धेनुं

क० वि० क०

स्वर्गेश्चंगी कृष्यखुरीदत्ताधेनुं यथाविधि व्यतीपाशे शतं विप्रा
शतार्धवारविग्रहं तीर्थभूमौ तदर्धं वा तर्पयस्व यथाविधि ह्मका
रकुले जन्म पुष्करे स्नानमात्रतः अथवा गो० से। १८५ यमः कांस्थ
कारकुले जन्म अथ मेज० जिह्वा दोषेण पापात्मन् भन्न गहं जवे तेन
पापेन ते दुःखं विषोदं मा करिष्यसि तत्पा० द्विजं वेकं विहाय फलं व
र्षं वा विप्राय धेनुं वै बध्य० स्वर्गेश्चंगी सदक्षिणां घंटा० अत्रैवै
व्यतीपाते संक्रांतौ वारविग्रहं शतं तर्पय भूदेवान् तीर्थभूमौ वि
शेषतः अथवा गो० से। १८६ नैस्तितः कुंभकार विग्रहं शतं तर्प
य भूदेवान् कुंभकार० दशमे जन्म निचया नैस्तितस्य इदं वाक्यं ह
तावाड कृतः गृहं भग्नं च विप्रस्य जिह्वा दोषेण चाधमः तत्पा०
वासुदेव व्रतं कुरु फलानां च सहस्रं हि द्विजे देयं रविग्रहं तर्पय
स्व शतार्धं वा वै धृतै वै द्विजोत्तमान् वध्यः गो० वि० ता० घंटा० हे

मशरगी सदक्षिणं कृत्वा स्नानं तीर्थभूमौ ततो गेहिं सुखं तव १८७ वरुणः
लोहका० प्राक्तने जन्म० जिह्वा दोषेण पापात्मन् ग्रामं मारापितं न्वया तेन पा
पेन जिह्वायां कर्म पक्ष्मिदं फलं एदशी व्रतं कार्यं वर्षद्वय फलं तथा अतैवै
वध्यकोष्ठा च देया धेनुं द्विजातये तर्पयस्व व्यतीपाते विप्राणां पंचविंश
तिं गोमती स्नानमात्रेण ततः सौख्यं भवेच्छ्रुतं १८८ नैस्तितः अर्जुनस्य
कु० टवी० नैस्तितस्य इदं जिह्वा दोषादिदं फलं प्रजामारापिता पापं अलीकेन
अमर्षतः तेन ते कर्म जंडुः खं हितं सर्वस्य चिंतय कृष्य चं व्रतं विष्णोर्विधाने
नाष्ट पंचकं पलं वर्षद्विजे देयं धनुर्वैव० घंटा १८ रणशोभाढ्यां हे मदक्षिण
यायुतं अथ० से। १८९ धनदः राजद्वारकुले जन्म प्राक्तने ज० निर्दोषा विप्र
भार्या च जिह्वा दोषेण हृषित तेन ते कर्म जंडुः खं याति भोवात्र पात्रकं तथापि
विष्णुभाक्तस्त्वं पातकैः परिमुच्यसे वर्षे हरे व्रतं कार्यं फलं देहि दिनं प्रति
वध्य० देया विप्रयथाविधि अथवा पुष्क० पातकैः परिमुच्यसे १९० ज
त्रिः अत्रैवै क्वमिदं सम्यक् दशमे० वाडवं जन्म संप्राप्य पुस्तके चौरि

कर्मविपाकः तत्त्वया तत्पातकविनाशाय विद्याया नंप्रदीयतां विप्राय पुस्तकं देयं वर्षं
 चया हरि व्रतं शिवरात्रि व्रतं वर्षं कुरुष्व फलदायकं अग्रे विप्रशतं तर्प्य वि
 धानेन रविग्रहे व्यतीपाते वैधृत्ये वा शतं तर्पय वेदिजान् बध्य कोष्ठात्स
 मानीय पुस्तकं दक्षिणा सह अग्रे वै पुष्करे तीर्थे प्रयागे गोमतीजले
 स्नानमात्रेण वै जंतो चंद्रग्रहे दिजान्दश वर्षफलं द्विजे हितर्पयस्व
 विधानतः १९१ कश्यप उ० वणिक्कुले भवेत्प्राप्य दश चौरितं पु
 स्तकं तस्य जिह्वा दोषो हितेन ते तत्पातं विप्र अध्यापयस्व वै पुस्तकं दाय
 तां विप्रैवेदस्य वेदपारगे एकादशी व्रतं वर्षं द्वायं कार्यं त्वया न तु देया धेनु
 द्विग्याय बध्य कोष्ठाद्यथाविधि तर्पयस्व शतं विप्रान्प्रविग्रहे यथाविधि
 नर्मदायां प्रयागे वा प्रभासे वाथ पुष्करे गोमत्यां स्नानमात्रेण सर्वपापैः प्र
 मुच्यसे १९२ इति मुनिगदितो यं जन्म कृपया कर्मणां विपाकः युक्तमात्रा
 शुभाशुभं तत्कर्मज्ञानाय यापनाशाय हि जलद्वं १००००० क्षितिपाल
 स्त्व १००००० देशाधिपो विप्रान् अधिकस्तमधिपाधिकं ५०००००

शतत्रयं षष्ठिअयुतं ३६० धनयः शतग्रं हस्तचौक्तं चार्धशतं ५० हेक्किं
 चनेयपा ५ वानिस्वनेतदर्थं १२ वा विप्राणां भोजने प्राले क्षि विप्रान् रा
 धीशो देशां देशनायकः मंडलेश सहस्रं हितदर्थं धननायकः तदर्थं गृहवो
 क्तं तदर्थं च किंचने निस्वेतदर्थं चौक्तं गोतमेन महात्मना ये मानवा वै पितृमातृ
 भक्ता हरो ये किल सत्ययुक्ता अकुत्सिते कर्मणि चाप्रवर्तिनो लभंति तेनायु
 शुभं कदाचन राम राम हरे राम हरे राम हरे हरे हृष्या हृष्या जपेनैवं जीव
 न्मुक्तो भवेन्नरः हरे गंगे हरे गंगे हरे गंगे हरे हरे हरे गंगे जपेनैवं मुच्यते
 कर्मबंधनात् लुप्तान् शंसा निदया कलूषे यवेदुःखरन्ता मुवंति नृगं ये रा
 मनामंशु कव्यगति किल्ले प्रपाशं सुखिनो भवंति ये शोतयो विष्णुमनंत
 शीर्षे विश्वो कनाथं सचराकरं लेजो मयं ये त्रसदा स्मरंति लंभंति ते वा हि
 तं हि नृगं पश्यंति ये विष्णुशरारं संजगत्समस्तं ससुरासुरं च ये धर्म
 युक्ता ननु विष्णुभक्ता स्ते पापमुक्ता हिलंभंति सौख्यं ये धर्म युक्ता हि ये धर्म
 मुक्ता यः सत्यवक्ता परममवक्ता ये दभद दत्ता किल कर्म संस्तुते पापपीता
 हिलंभंति सौख्यं परनारिनरं पापः परममधराश्रयः परशहरादृष्टा स्ते ल

क० वि० क०

भैंतिनवांकितं परविन्नहराः पापाः परविघ्नकराश्च ये कुसंगाये कुकर्मा
णस्तैलभैंतिनवांकितं १ पापं संगराय च मालपित परा मत्ताः दुःखाः पा
पयुक्ता गुणैर्मुक्तास्तैलभैंतिनवांकितं परविन्नहराः परमर्मधराः परदुःख
राः परनारिवराः कलिकर्मभराः कलिपापिनरा ननतेन्नराः परकर्मक
राः येशां तदांताः श्रुतिकर्णपूरमांजिते द्रियाप्राणिवधान्निवृत्ताः प्रति
ग्रहे संकुचिता गृहस्थास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः षट्कर्म निरता
नित्यं रागद्वेषविवर्जिताः शांतास्तु सत्याः शौचायते विप्राः पात्रतां ययुः
कामक्रोधविहीना ये रागद्वेषविवर्जिताः सन्नाः शत्रौ च मित्रे च ते विप्राः
पात्रतां गताः संध्यास्नानं जपो होमदेवता तिथिपूजनं षट्कर्म निरता
यत्नुते मित्राः पात्रतां ययुः लोसमोहविहीना धर्मायामदविवर्जिताः
सर्वभूतदया युक्ता ते विप्राः पात्रतां ययुः पात्रदानाकुले जन्मपुत्र
प्यलक्ष्मी लभेन्नरः पुण्यलक्ष्मी प्रप्ता वेन स्वर्गमोक्षं च साधयेत्
कुरु पात्रदानतो जन्मतिर्यग्यो तो प्रजायते गजाश्च कुर्कुटादौ ते य